

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. V. R., B., N.**, správcu konkurznej podstaty úpadcu R. - RV so sídlom v S. „v konkurze“, X S., zast. JUDr. K. U., advokátkou so sídlom v B., N., proti žalovanému: **A. G. spol. s r.o., R., Š.**, zastúpenému JUDr. O. Š., advokátkou so sídlom v R., J., **o zaplatenie 31 370,82 Eur (945 077,20 Sk) s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/204/2007-265 zo dňa 21. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/204/2007-265 zo dňa 21. januára 2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Rožňave rozsudkom č. k. 11 Cb 77/2005-185 z 30. marca 2007 zamietol žalobu o zaplatenie sumy 945 077,20 Sk.

V odôvodnení uviedol, že žalobca požadoval zaplatenie vymáhanej sumy z titulu nezaplatených faktúr. Medzi žalobcom a žalovaným vznikol obchodnoprávny vzťah, na základe ktorého bol dodávaný tovar, za ktorý bol žalovaný povinný zaplatiť, rovnaká povinnosť vznikla aj za služby dodávané žalobcovi zo strany žalovaného. Keďže nespochybniteľne vznikla povinnosť i na strane žalobcu zaplatiť za poskytnuté služby a uvedenú povinnosť žalobca v lehote splatnosti nesplnil, pristúpil žalovaný k jednostrannému

započítaniu pohľadávok. Takýto spôsob zániku nesplneného záväzku je jedným z možných spôsobov, pričom právnym predpokladom je existencia takýchto vzájomných pohľadávok.

Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že jednostranný zápočet z jeho strany do výšky 916 724,20 Sk bol žalobcovi doručený ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka R. – RV so sídlom v S.. Žalobca tvrdil, že takýto jednostranný zápočet neobdržal a bola mu doručená len dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok neformálnym spôsobom, s ktorou však on nesúhlasil. Z výpovede svedkyne – ekonómky žalovaného jednoznačne vyplýva, že jednostranný zápočet zo dňa 4. februára 2004 vypracovala osobne, pričom boli presne rozvedené faktúry, ktoré tvoria predmet zápočtu. Svedkovia žalobcu tvrdili, že o zápočte nemajú vedomosti, keďže s prírpisom inventarizácie a pohľadávok žalobcovi doručený nebol, pretože táto skutočnosť nie je zaznamenaná ani v knihe došlej pošty, ktorú viedol svedok O.. Súd pri hodnotení týchto dôkazov zohľadnil aj listinné dôkazy, a to vo forme predloženia knihy došlej a odoslanej pošty zo strany žalobcu, ako aj odoslanej pošty z r. 2004 u žalovaného. V knihe odoslanej pošty žalovaného je jednoznačne uvedené, že obsahom podania je inventarizácia pohľadávok a záväzkov a zánik záväzku započítaním pohľadávky, adresované R. – RV S.. V knihe došlej a odoslanej pošty žalobcu na strane 187 pod číslom 60 zo dňa 9. februára 2004 je zaznamenané, že obsahom obdržanej zásielky od odosielateľa A. G. s.r.o. je inventarizácia pohľadávok, nie je však záznam o tom, že zásielka obsahuje aj jednostranný zápočet. Tento dôkaz však podľa názoru súdu nie je dôkazom postačujúcim na preukázanie nedoručenia zápočtu, pretože svedok žalobcu O. vo svojej výpovedi potvrdil, že v tom čase došlo veľa doručovaných zásielok, v dôsledku čoho si nepamätá, či vždy zapísal celý obsah obdržaných zásielok. Súd tiež poukázal na skutočnosť, že v knihe došlej pošty nie je zapísaná ani dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok, ktorej doručenie neformálnym spôsobom potvrdili všetci zamestnanci a zároveň svedkovia žalobcu, keďže táto bola doručená osobne pracovníčkou žalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky pre započítanie vzájomných pohľadávok, a preto žalobu zamietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 2 Cob/204/2007–265 zo dňa 21. januára 2008 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 917 241,20 Sk s 11% úrokom z omeškania zo sumy 510 Sk od 30. júla 2003 do zaplatenia, zo sumy 4 140 Sk od 30. júla 2003 do zaplatenia, zo sumy

180 074 Sk od 15. augusta 2003 do zaplattenia, zo sumy 563 280 Sk od 2. septembra 2003 do zaplattenia, zo sumy 41 106,20 Sk od 16. novembra 2004 do zaplattenia, sumu 27 836 Sk. Žalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 201 901,12 Sk.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na zaplattenie sumy 917 941,20 Sk, vyúčtovanej faktúrami, ktoré žalobca špecifikoval v žalobe a tiež úrok z omeškania v sume 27 836 Sk v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré kapitalizoval za čiastočnú úhradu faktúry č. 20030634 zo sumy 232 075 Sk za obdobie od 14. októbra 2003 do 15. novembra 2004 pri 11% úroku z omeškania ročne.

Žalovaný sa počas konania bránil, že k zániku predmetného záväzku došlo na základe jednostranného započítania pohľadávok zo dňa 4. februára 2004, ktorý odoslal žalobcovi dňa 5. februára 2004. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na ustanovenia § 358 Obchodného a § 580až § 582 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný počas konania tvrdil, že úkon, smerujúci k započítaniu svojej pohľadávky urobil dňa 5. februára 2004 a oznámil to žalobcovi. Podľa výpisov z poštovej knihy žalobcu je zrejmé, že dňa 6. februára 2004 obdržal od žalovaného doporučenú zásielku s obsahom – oznámenie o postúpení pohľadávky. Dňa 9. februára 2004 obdržal od žalovaného zásielku s obsahom inventarizácie pohľadávok, dňa 18. februára 2004 zásielku – žiadosť o odovzdanie garáže a dňa 20. februára 2004 zásielku – oznámenie o postúpení pohľadávky. Z odoslanej pošty žalovaného vyplýva, že dňa 5. februára 2004 odosielal žalobcovi inventarizáciu pohľadávok a záväzkov, zánik záväzku započítaním pohľadávok. Z odoslanej pošty zo dňa 18. marca 2004 vyplýva, že žalobca zaslal R. S. zásielku zánik záväzku započítaním. Zásielka pod podacím číslom 96039303 podaná 18. marca 2004 došla na dodávaciú poštu X S. dňa 23. marca 2004 a v tento deň bola vrátená odosielateľovi z dôvodu nedoručiteľnosti. Z oznámenia pošty zo dňa 9. mája 2006 vyplýva, že uvedená zásielka bola dodaná dňa 24. marca 2004. Zásielku prevzal oprávnený prenajímateľ splnomocnenia.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého bolo v konaní preukázané, že došlo k účinnému započítaniu pohľadávok, a to na základe úkonu, smerujúceho k započítaniu zo dňa 4. februára 2004. V konaní nebolo relevantným spôsobom preukázané, že úkon započítania pohľadávky zo dňa 4. februára 2004 bol doručený pred vyhlásením konkurzu úpadcovi.

Na pojednávaní dňa 21. februára 2006 právna zástupkyňa žalovaného tvrdila, že k započítaniu pohľadávky došlo dňa 5. februára 2004, kedy jednostranný zápočet zasielal žalovaný úpadcovi. Jednostranný zápočet opätovne žalovaný doručoval úpadcovi dňa 18. marca 2004. Bolo však preukázané, že tento jednostranný zápočet bol doručený nesprávnemu subjektu.

Žalovaný nepopieral oprávnenosť faktúr, uvedených v žalobe, a keďže sa dostal do omeškania s úhradou peňažného záväzku, je povinný zaplatiť žalovanému aj úroky z omeškania v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Odvolací súd preto zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 220 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie.

Uviedol, že riadne a nepochybne preukázal účinné doručenie jednostranného zápočtu úpadcovi, a to dokladom o zaslaní doporučenej zásielky, podacím denníkom a výsluchom zamestnankyne, ktorá jednostranný zápočet vyhotovovala a spolu s inventarizáciou pohľadávok a záväzkov zasielala úpadcovi. Okrem toho, žalovaný doručenie jednostranného zápočtu úpadcovi preukázal jednoznačne aj inými podpornými dôkazmi, a to výsluchom pracovníčky Jenčovej, ktorá potvrdila doručenie návrhu dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov v januári 2004 pričom podotýka, že návrh tejto dohody nebol súdu vôbec predložený. Poukazuje tiež na skutočnosť, že podľa tvrdenia pracovníčky žalobcu Lenkeyovej, návrh dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok nebol ňou vyhotovený, pričom obsahoval jej podpis. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal námietkou žalovaného, že návrh dohody o vzájomnom započítaní nebol vyhotovený žalovaným.

Odvolací súd aj napriek tomu, že v konaní boli preukázané pochybnosti o evidencii došlej pošty na strane žalobcu, že nebolo nijako preukázané, že žalobcom predložený návrh dohody o vzájomnom započítaní bol vyhotovený žalovaným, že nebol preukázaný obsah zásielky, ktorou podľa tvrdenia žalobcu mal tento vrátiť žalovanému v marci 2004 dohodu o vzájomnom započítaní, napriek tomu, že bolo preukázané narušenie vzťahov medzi štatutárnymi zástupcami úpadcu a žalovaného, vychádzal z nepreukázaných domniek a dospel k záveru, že aj napriek nezvratným dôkazom o doručení jednostranného zápočtu žalovaný neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal účinné doručenie jednostranného zápočtu úpadcovi. Takýto názor súdu absolútne obchádza inštitút evidencie odoslanej a došlej pošty, ktorý má práve slúžiť k preukázaniu obsahu zásielok.

Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. navrhuje, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu považuje žalovaným uvádzané námietky za účelovú obranu. V konaní nebolo preukázané, že jednostranný zápočet zo dňa 4. februára 2004 bol doručený žalobcovi. Stotožňuje sa preto s názorom odvolacieho súdu a navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a § 243a ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozhodnutia odvolacieho súdu a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. je možné napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, obsah alebo povahu predmetu konania. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd, uvedených v § 237 O.s.p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolanie prípustné v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Žalovaný v priebehu konania pred súdom prvého stupňa, ako aj odvolacím súdom namietal, že žalobcom uplatnená pohľadávka zanikla započítaním, pričom jeho započítací prejav bol obsahom zásielky, doručenej žalobcovi dňa 6. februára 2004. Podľa odvolacieho súdu, dospel súd prvého stupňa, ktorý uvedenú námietku žalovaného akceptoval, k nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadom doručenia predmetného započítacieho úkonu. Odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní veci z iného skutkového základu ako súd prvého stupňa bez toho, aby postupoval v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. a zopakoval dôkazy, na ktorých

založil svoje skutkové zistenia, prípadne, aby dokazovanie doplnil alebo, aby si vykonaním ďalších navrhovaných dôkazov zadovážil dostatočný podklad pre svoje vlastné skutkové zistenia. Je preto daná existencia dovolacieho dôvodu, uvedeného v ustanovení § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., pretože vzhľadom na uvedenú skutočnosť je konanie pred odvolacím súdom postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom súd na takúto vadu prihliada aj v prípade, ak nie je namietaná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd aj o trovách pôvodného, ako aj dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. októbra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.